

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

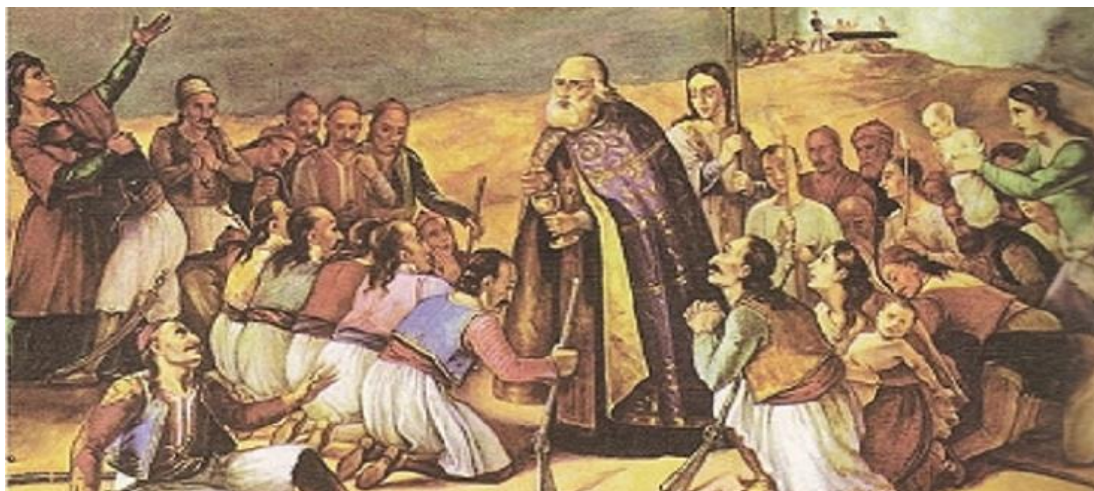
Η Τρίτη πολιορκία του Μεσολογγίου (συχνά αναφέρεται και ως δεύτερη) , πρόκειται για ένα από τα πιο χαρακτηριστικά γεγονότα της Επανάστασης του 1821 .

Το 1825 ο Κιουταχής συγκέντρωσε μεγάλο στρατό στη Λάρισα και κατευθύνθηκε στο Μεσολόγγι . Στα τέλη του Απριλίου 1825 στρατοπεύδευσε στην περιοχή και ξεκίνησε τη πολιορκία του Μεσολογγίου . Όλες οι επιθέσεις που επιχείρησε ο Κιουταχής εναντίον της πόλης απέτυχαν, όπως και η προσπάθειά του να αποκλείσει τον ανεφοδιασμό της πόλης από στεριά και θάλασσα. Οι πολιορκημένοι ήρθαν σε συνεννόηση με τον Καραϊσκάκη, ο οποίος διεξήγαγε πόλεμο φθοράς στα νώτα του στρατεύματος του Κιουταχή, αναγκάζοντάς τον να περάσει σε θέση άμυνας, τον Οκτώβριο του 1825 . Ο Ανδρέας Μιαούλης με τον στόλο του κατάφερε να ανεφοδιάζει το Μεσολόγγι και η άμυνα των πολιορκημένων παρέμενε ισχυρή . Το σχέδιο της εξόδου πιθανότατα προδόθηκε, μάλλον από αυτόμολο ξένο . Χάρis στον Κασομούλη γνωρίζουμε την εσωτερική ιστορία της πολιορκίας. Η πτώση του Μεσολογγίου οδήγησε σε διάλυση της τρίτης εθνοσυνέλευσης της Επιδαύρου του 1826 και στην παραίτηση της κυβέρνησης Κουντουριώτη. Την οργάνωση της άμυνας είχε αναλάβει τριμελής επιτροπή υπό τους Ιωάννη Παπαδιαντόπουλο , Δημήτριο Θέμελη και Γιώργο Κανάβο .

Η ηρωική Έξοδος των Μεσολογγιτών στις 10 Απριλίου 1826, που αποτελεί ορόσημο της ανδρείας των Ελλήνων, με την ιδιαίτερη πνευματικότητα που κατέχει ως γεγονός μεγάλης θυσίας, απέβη παγκόσμιο σύμβολο ελευθερίας. Εκφραστής της πνευματικότητας του αναδείχθηκε ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός με τη μεγαλειώδη σύνθεση του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι». Στους «**Στοχασμούς**» του, που συνοδεύουν το μεγάλο αυτό ποίημα, διαβάζουμε:

«Κάμε ώστε ο μικρός κύκλος, μέσα στον οποίο κινιέται η πολιορκημένη πόλη, να ξεσκεπάσει εις την ατμόσφαιρα του τα μεγαλύτερα συμφέροντα της Ελλάδας, για την υλική θέση, όπου αξίζει τόσο για εκείνους, όπου θέλουν να την βαστάξουν όσο

και για εκείνους όπου θέλουν να την αρπάξουν και για την ηθική θέση, τα μεγαλύτερα συμφέροντα της Ανθρωπότητας».

Ο απόηχος της ηρωικής εξόδου του Μεσολογγίου

1) Η ασήμαντη γης και οι ασήμαντοι άνθρωποι με την απόλυτη πράξη, δηλ. με την ηρωική Έξοδο, ανυψώνονται ως αιώνια **σύμβολα αντίστασης** έναντι της βίας και της αδικίας.

2) Το κύμα του φιλελληνισμού που προκάλεσε η Ελληνική Επανάσταση, κορυφώθηκε με την Έξοδο του Μεσολογγίου. Οι λαοί μαθαίνουν και θαυμάζουν.

Ο Ελληνισμός ξαναγίνεται παγκόσμιος.

3) Η ηρωική Έξοδος **εξευτέλισε** τη βία των όπλων και κατέδειξε την υπεροχή της αρετής. Και εδώ έγκειται το μεγαλείο της Εξόδου: οι Μεσολογγίτες δεν ηττήθηκαν, δεν συμβιβάστηκαν, δεν εκμηδενίστηκαν. Το ότι διασώθηκαν έστω και τόσοι (1.800 από σύνολο 9.000), αυτό σημαίνει νίκη. Γιατί πραγμάτωσαν την απόλυτη απόφαση τους: «*Η κείθε με τους αδερφούς, ή δώθε με το χάρο!*». Νίκησαν οι αρχές της αρετής.

4) Η αποφασιστικότητα των Μεσολογγιτών για ένα κοινό αγώνισμα κατέδειξε στους Πανέλληνες το **δρόμο της ελευθερίας**. Διχόνοια, μικροπολιτική δημαγωγία, ξένη εξάρτηση, ιδιοτέλεια και κάθε απαξία που μέχρι τώρα αμαύρωνε την πολεμική αρετή των Ελλήνων και δυσχέραινε τον Αγώνα, τώρα παραμερίζει. Κυριαρχεί το πνεύμα της συλλογικότητας. Η εθνική συνείδηση αντρώνεται και αντριεύει. Να ο Καραϊσκάκης, πετιέται σα λάβα οργισμένου ηφαιστείου! Οι Έλληνες είναι αποφασισμένοι τώρα περισσότερο από άλλοτε να λευτερώσουν την Ελλάδα. Ένα χρόνο μετά την πτώση του Μεσολογγίου, τον Οκτώβριο του 1827, ο ηνωμένος ρώσο-αγγλο-γαλλικός στόλος καταστρέφει στο Ναυαρίνο τον τούρκο-αιγυπτιακό. Και είναι το Ναυαρίνο ο σκληρός απόηχος της Εξόδου του Μεσολογγίου:

Εργασία των μαθητών του Β1

Αυγουστάκη Θεόδωρου,

Καρπούζη Μαριάννας,

Μήτρου Απόστολου.